

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van maatregelen om in het vrije verkeer brengen, uit- en doorvoer van nagemaakte en van door piraterij verkregen goederen te verbieden

(93/C 238/15)

COM(93) 329 def.

(Door de Commissie ingediend op 16 augustus 1993)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 113,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Verordening (EEG) nr. 3842/86 van de Raad van 1 december 1986 tot vaststelling van maatregelen om het in het vrije verkeer brengen van namaakartikelen te verbieden⁽¹⁾ met ingang van 1 januari 1988 in werking is getreden; dat, in het licht van de ervaring die in de eerste jaren van de toepassing ervan is opgedaan, conclusies dienen te worden getrokken om de werking van de ingestelde regeling te verbeteren;

Overwegende dat wetsgetrouwe fabrikanten en handelaars door het in de handel brengen van nagemaakte en van door piraterij verkregen goederen aanzienlijke schade lijden en dat ook de consument daardoor wordt misleid; dat zoveel mogelijk dient te worden belet dat dergelijke goederen op de markt worden gebracht; dat te dien einde maatregelen moeten worden genomen waardoor doeltreffend tegen deze onrechtmatige activiteiten kan worden opgetreden zonder dat belemmeringen voor de legale handel worden opgeworpen; dat voorts op internationaal niveau in dezelfde richting gaande inspanningen worden gedaan;

Overwegende dat, voor zover nagemaakte en door piraterij verkregen goederen uit derde landen worden ingevoerd, een verbod op het in de Gemeenschap in het vrije verkeer brengen ervan dient te worden gesteld; dat een passende procedure dient te worden opgezet op grond waarvan de douaneautoriteiten kunnen ingrijpen om on-

der optimale voorwaarden de naleving van dit verbod te waarborgen;

Overwegende dat het optreden van de douaneautoriteiten, ten einde het in het vrije verkeer brengen van nagemaakte en van door piraterij verkregen goederen te verbieden, eveneens dient te worden toegepast op goederen die uit de Gemeenschap worden uitgevoerd of onder een doorvoerregeling worden vervoerd;

Overwegende dat de Gemeenschap rekening dient te houden met de bepalingen van het ontwerp-akkoord waarover in het kader van de GATT is onderhandeld en die de handelsaspecten van de intellectuele-eigendomsrechten, met inbegrip van de handel in nagemaakte goederen, betreft en met name de aan de grens te nemen maatregelen;

Overwegende dat dient te worden bepaald dat de douaneautoriteiten bevoegd zijn op tot hen gerichte verzoeken om handelend op te treden, te beschikken;

Overwegende dat het optreden van de douaneautoriteiten hetzij uit de opschorting van de vrijgave voor het vrije verkeer en de uitvoer van goederen waarvan wordt vermoed dat zij nagemaakte respectievelijk door piraterij verkregen goederen zijn, hetzij uit de inbeslagneming van goederen die onder een doorvoerregeling in de Gemeenschap worden vervoerd, moet bestaan en dit voor de tijd die nodig is om te kunnen vaststellen of het inderdaad om dergelijke goederen gaat;

Overwegende dat het met het instellen van deze procedure te bereiken doel geen communautaire bepalingen vereist wat de aanwijzing betreft van het rechterlijke gezag dat bevoegd is voor de vaststelling of de voor het vrije verkeer of ten uitvoer aangegeven respectievelijk de tijdens een doorvoerregeling in beslag genomen goederen nagemaakte respectievelijk door piraterij verkregen goederen zijn, en evenmin ten aanzien van de wijze waarop dat gezag moet worden geadieerd; dat het, waar

(¹) PB nr. L 357 van 18. 12. 1986, blz. 1.

communautaire wetgeving ter zake ontbreekt, dienstig is te bepalen dat het bedoelde bevoegde gezag over de aan dat gezag voorgelegde zaken besluit aan de hand van de criteria die worden gehanteerd om vast te stellen of in de betrokken Lid-Staat vervaardigde goederen de rechten van intellectuele eigendom schenden;

Overwegende dat dient te worden bepaald welke maatregelen moeten worden genomen wanneer wordt vastgesteld dat goederen die voor het vrije verkeer of ten uitvoer worden aangegeven of onder een doorvoerregeling worden vervoerd, zijn nagemaakt of door piraterij zijn verkregen; dat met deze maatregelen niet alleen de verantwoordelijken voor de handel in deze goederen het daarmee behaalde economische profijt moet worden ontnomen, maar dat daarvan ook een doeltreffende ontmoedigende werking in verband met latere verrichtingen van dien aard moet uitgaan;

Overwegende dat, om te voorkomen dat de inkleding van goederen die zich in de persoonlijke begage van reizigers bevinden, ernstig wordt verstoord, goederen die nagemaakt of door piraterij verkregen zouden kunnen zijn en die in hoeveelheden die volgens de communautaire wetgeving van douanerechten zijn vrijgesteld, uit derde landen worden ingevoerd, niet onder het toepassingsgebied van deze verordening dienen te vallen;

Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat de gemeenschappelijke voorschriften van deze verordening op eenvormige wijze worden toegepast; dat te dien einde in een communautaire procedure dient te worden voorzien op grond waarvan de regels voor de toepassing van deze voorschriften binnen een passende termijn kunnen worden vastgesteld;

Overwegende dat is gebleken dat het dienstig is om, rekening houdend met de bij de tenuitvoerlegging van de huidige wetgeving opgedane ervaring, te onderzoeken of de lijst van intellectuele-eigendomsrechten waarop deze verordening van toepassing is, dient te worden uitgebreid;

Overwegende dat bijgevolg Verordening (EEG) nr. 3842/86 dient te worden ingetrokken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemeen

Artikel 1

1. Bij deze verordening wordt vastgesteld:

a) onder welke voorwaarden de douaneautoriteiten optreden wanneer goederen waarvan wordt vermoed dat zij zijn nagemaakt of door piraterij zijn verkregen,

voor het vrije verkeer of ten uitvoer worden aangegeven, respectievelijk onder een doorvoerregeling worden vervoerd, en

b) welke maatregelen de bevoegde autoriteiten ten aanzien van deze goederen dienen te nemen wanneer wordt vastgesteld dat zij daadwerkelijk zijn nagemaakt of door piraterij zijn verkregen.

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

a) „nagemaakte goederen”:

— goederen, met inbegrip van de verpakking ervan, waarop zonder toestemming een fabrieks- of handelsmerk is aangebracht dat identiek is aan een voor een zelfde soort goederen naar behoren geregistreerd fabrieks- of handelsmerk, of dat daarvan op wezenlijke punten niet kan worden onderscheiden, waardoor volgens de communautaire wetgeving of de wetgeving van de Lid-Staat waar het verzoek om douaneoptreden wordt ingediend, op de rechten van de houder van het betrokken merk inbreuk wordt gemaakt;

— beeldmerken (logo's), zelfs indien zij afzonderlijk worden aangeboden, waarvoor hetzelfde geldt als voor de bij het eerste streepje bedoelde goederen;

— gereedschappen, matrijzen of soortgelijk materiaal dat speciaal voor de vervaardiging van een namaakmerk of van een produkt dat van een dergelijk merk is voorzien, is bestemd, voor zover met deze gereedschappen, matrijzen, respectievelijk dit materiaal op de communautaire wetgeving of op de wetgeving van de Lid-Staat waar het verzoek om douaneoptreden wordt ingediend, inbreuk wordt gemaakt;

— afzonderlijk aangeboden verpakkingen waarop de merken van namaakprodukten zijn aangebracht en waarvoor hetzelfde geldt als voor de bij het eerste streepje bedoelde goederen;

b) „door piraterij verkregen goederen”: goederen die zonder toestemming van de houder van het auteursrecht of van een naburig recht, van de houder van een recht betreffende een al dan niet in het nationaal recht geregistreerd zijnde tekening of model, respectievelijk van een door hem in het produktieland gemachtigde persoon rechtstreeks of onrechtstreeks uitgaande van een artikel zijn vervaardigd, in de gevallen waarin de verwezenlijking van deze goederen volgens de communautaire wetgeving of de wetgeving van de Lid-Staat waar het verzoek om optreden van de douaneautoriteiten wordt ingediend, op het betrokken recht inbreuk maakt;

- c) „houder van het recht”: de houder van het onder a) bedoelde fabrieks- of handelsmerk en/of van een van de onder b) bedoelde rechten en elke andere persoon die gemachtigd is dit merk en/of deze rechten te gebruiken, of hun vertegenwoordiger;
- d) „doorvoer”: de regeling extern douanevervoer als bedoeld bij artikel 91 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad (¹).

3. Deze verordening is niet van toepassing op goederen die met toestemming van de houder van een fabrieks- of handelsmerk van dat merk zijn voorzien, of die door een auteursrecht of een naburig recht respectievelijk door een tekeningen- of modellenrecht zijn beschermd en die met toestemming van de houder van het recht zijn vervaardigd, maar zonder diens toestemming voor het vrije verkeer of ten uitvoer worden aangegeven.

Hetzelfde geldt voor de in de eerste alinea bedoelde, voor het vrije verkeer of ten uitvoer aangegeven goederen die onder andere voorwaarden zijn vervaardigd of van het merk zijn voorzien dan die welke met bedoelde houders van het recht zijn overeengekomen.

HOOFDSTUK II

Verbod om nagemaakte respectievelijk door piraterij verkregen goederen in het vrije verkeer te brengen, uit of door te voeren

Artikel 2

Goederen waarvan overeenkomstig de in artikel 5 omschreven procedure is vastgesteld dat zij zijn nagemaakt of door piraterij zijn verkregen, mogen niet in het vrije verkeer worden gebracht, noch worden uitgevoerd, noch onder een doorvoerregeling worden vervoerd.

HOOFDSTUK III

Verzoek om optreden van de douaneautoriteiten

Artikel 3

1. In elke Lid-Staat kan de houder van het recht de bevoegde autoriteit schriftelijk verzoeken te bewerkstelligen dat de douaneautoriteiten de vrijgave van nagemaakte respectievelijk van door piraterij verkregen goederen die in die Lid-Staat voor het vrije verkeer of ten uitvoer zijn aangegeven, weigeren of dergelijke goederen in beslag nemen wanneer zij in die Lid-Staat onder een doorvoerregeling worden vervoerd, wanneer de bedoelde houder van het recht gegronde redenen heeft om te vermoeden dat het voornemen bestaat dergelijke nagemaakte respectievelijk dergelijke door piraterij verkregen goederen in die Lid-Staat in te voeren, uit te voeren of onder een doorvoerregeling te vervoeren.

In dit artikel wordt verstaan onder „aangifte voor het vrije verkeer” of „aangifte ten uitvoer” zowel schriftelijke als mondelinge als op andere wijze gedane aangiften.

2. Het in lid 1 bedoelde verzoek moet de volgende elementen bevatten:

- een voldoende nauwkeurige beschrijving van de goederen aan de hand waarvan de douaneautoriteiten deze kunnen herkennen en
- stukken waaruit blijkt dat de indiener van het verzoek voor de betrokken goederen houder van het recht is.

De houder van het recht dient bovendien alle andere dienstige inlichtingen te verstrekken waarover hij beschikt om de bevoegde autoriteit in staat te stellen met kennis van zaken over het verzoek te beschikken, met dien verstande dat verstrekking van deze gegevens geen voorwaarde voor de ontvankelijkheid van het verzoek vormt.

Wat de door piraterij verkregen goederen betreft, worden in de mate van het mogelijke de volgende gegevens verstrekt:

- de plaats waar deze goederen zich bevinden of de plaats waarnaar zij zullen worden vervoerd;
- de identificatie van de zending of van de colli;
- de voorziene datum van aankomst of van vertrek van de goederen;
- het gebruikte vervoermiddel;
- de identiteit van de importeur respectievelijk die van de exporteur.

3. In het verzoek moet de periode worden aangegeven gedurende welke om optreden van de douaneautoriteiten wordt verzocht.

4. Van de verzoeker kan worden verlangd om voor de in verband met de behandeling van het verzoek gemaakte administratieve kosten een vergoeding te betalen. Het bedrag van deze vergoeding moet in verhouding staan tot de gemaakte kosten en mag geen ontmoedigende factor vormen voor de verzoeker.

5. De autoriteit waarbij overeenkomstig lid 2 een verzoek wordt ingediend, beslist over dit verzoek en stelt de verzoeker hiervan onverwijld schriftelijk in kennis.

De autoriteit stelt, wanneer zij het verzoek inwilligt, de periode vast gedurende welke de douaneautoriteiten zullen optreden. Deze periode kan door de autoriteit die het oorspronkelijke besluit heeft genomen, op verzoek van de houder van het recht worden verlengd.

De afwijzing van het verzoek dient naar behoren met redenen te zijn omkleed en daarvan staat beroep open.

6. Bij inwilliging van het verzoek of wanneer, overeenkomstig artikel 5, lid 1, de vrijgave van een zending

(¹) PB nr. L 302 van 19. 10. 1992, blz. 1.

goederen is opgeschort of die goederen tijdens een doorvoerregering in beslag zijn genomen, kunnen de Lid-Staten eisen dat de houder van het recht zekerheid stelt, die bestemd is om:

- zijn eventuele aansprakelijkheid jegens de importeur, de exporteur of de betrokkenen bij de doorvoerregering te dekken indien de procedure die op grond van artikel 5, lid 1, is ingeleid, geen gevolg heeft wegens het handelen of nalaten van de houder van het recht of indien naderhand mocht worden vastgesteld dat de betrokken goederen niet zijn nagemaakt respectievelijk niet door piraterij zijn verkregen;
- de betaling te waarborgen van de kosten die overeenkomstig deze verordening zijn gemaakt om de goederen in toepassing van artikel 5 onder douanetoezicht te houden.

Deze zekerheid mag niet een onnodig ontmoedigende uitwerking hebben op de inleiding of op de uitvoering van deze procedure.

7. De houder van het recht dient, indien zijn recht niet meer geldig is geregistreerd of is verlopen, de in lid 1 bedoelde autoriteit daarvan in kennis te stellen.

8. De Lid-Staten wijzen de onder de douaneautoriteiten ressorterende dienst aan die bevoegd is over het in dit artikel bedoelde verzoek te beschikken.

Naast de in de eerste alinea bedoelde dienst kunnen de Lid-Staten een andere autoriteit aanwijzen die over het verzoek kan beschikken.

Artikel 4

Het besluit tot inwilliging van het verzoek van de houder van het recht wordt onverwijld medegedeeld aan de douanekantoren van de Lid-Staat die betrokken kunnen zijn bij de in-, de uit- of de doorvoer van de nagemaakte respectievelijk van de door piraterij verkregen goederen die in het verzoek zijn omschreven.

HOOFDSTUK IV

Voorwaarden voor het optreden van de douaneautoriteiten en voor dat van de autoriteit die bevoegd is ten principale te beslissen

Artikel 5

1. De vrijgave van goederen die voor het vrije verkeer of ten uitvoer zijn aangegeven of onder een doorvoerregering worden vervoerd, wordt opgeschort, respectievelijk de genoemde goederen worden in beslag genomen, indien het douanekantoor waaraan het besluit tot inwilliging van het verzoek van de houder van het recht overeenkomstig artikel 4 is doorgegeven, in voorkomend geval na raadpleging van de indiener van het verzoek, vaststelt dat deze goederen overeenstemmen met de in het besluit beschreven nagemaakte respectievelijk door piraterij verkregen goederen.

Dit kantoor stelt de autoriteit die overeenkomstig artikel 4 op het verzoek heeft beschikt, onverwijld van de opschorting van de vrijgave in kennis. Dit kantoor, of de

bevoegde autoriteit die op het verzoek heeft beschikt, licht de aangever en de indiener van het verzoek om het optreden onverwijld in. Onverminderd de bepalingen inzake de bescherming van vertrouwelijke gegevens, worden de indiener van het verzoek en de importeur, de exporteur of de betrokkenen bij een doorvoerregering in de gelegenheid gesteld de goederen waarvan de vrijgave is opgeschort, respectievelijk de goederen die in beslag zijn genomen, te onderzoeken.

Bij het onderzoek van de goederen kan het douanekantoor monsters nemen indien dit de voortgang van de procedure kan vergemakkelijken.

2. De wetgeving van de Lid-Staat op het grondgebied waarvan de goederen voor het vrije verkeer of ten uitvoer zijn aangegeven of tijdens een doorvoerbeweging in beslag zijn genomen, is van toepassing:

- a) op de indiening van het verzoek bij de autoriteit die bevoegd is ten principale te beslissen en op de onverwijld kennisgeving daarvan aan het in lid 1 bedoelde douanekantoor, tenzij het dit kantoor is dat de zaak bij de bevoegde autoriteiten aanhangig heeft gemaakt;
- b) op de vaststelling van het door deze autoriteit te nemen besluit. In afwezigheid van communautaire voorschriften ter zake worden voor het nemen van dit besluit dezelfde maatstaven gehanteerd als die welke worden gebruikt om vast te stellen of goederen die in de betrokken Lid-Staat worden vervaardigd, op de rechten van de houder inbreuk maken. De besluiten van de bevoegde autoriteit dienen met redenen te zijn omkleed.

Artikel 6

1. Indien het in artikel 5, lid 1, bedoelde douanekantoor tien werkdagen na de kennisgeving van de opschorting van de vrijgave of van de inbeslagneming niet van de inschakeling van de autoriteit die overeenkomstig artikel 5, lid 2, bevoegd is ten principale te beslissen, in kennis is gesteld, noch bericht heeft ontvangen dat de hiertoe bevoegde autoriteit conservatoire maatregelen heeft genomen, worden de goederen, indien alle in- of uitvoerformaliteiten zijn vervuld en de inbeslagneming is opgeheven, vrijgegeven.

2. Voor zover het goederen betreft waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op een recht met betrekking tot een tekening of model, kan de eigenaar, de invoerder of de geadresseerde van de goederen tegen zekerheidstelling vrijgave of opheffing van de inbeslagneming van de betrokken goederen verkrijgen, op voorwaarde dat:

- het in artikel 5, lid 1, bedoelde douanekantoor binnen de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde termijn van de inschakeling van de in lid 1 van het onderhavige artikel bedoelde, voor de beslissing ten principale bevoegde autoriteit op de hoogte is gesteld;
- bij het verstrijken van die termijn, de daartoe aangewezen autoriteit geen voorlopige maatregelen heeft uitgevaardigd en

— alle formaliteiten voor de in- respectievelijk de uitvoer zijn vervuld.

De zekerheid moet voldoende zijn om de belangen van de houder van het recht te beschermen. Het stellen van die zekerheid doet geen afbreuk aan de overige rechtsmiddelen die de houder van het recht ter beschikking staan. Deze zekerheid wordt vrijgegeven wanneer genoemde houder binnen een termijn van 20 werkdagen vanaf de dag dat hem van de opschorting van de vrijgave respectievelijk van de inbeslagneming is kennis gegeven, van zijn recht tot het aanspannen van een geding geen gebruik heeft gemaakt.

3. Elke Lid-Staat stelt vast onder welke voorwaarden de goederen waarvan de vrijgave is opgeschort of die in beslag zijn genomen, worden opgeslagen.

HOOFDSTUK V

Bepalingen die van toepassing zijn op de goederen waarvan is vastgesteld dat zij zijn nagemaakt respectievelijk door piraterij zijn verkregen

Artikel 7

1. Onverminderd de andere rechtsmiddelen die ter beschikking staan van de houder van het merk waarvan is vastgesteld dat het is nagemaakt, of van de houder van het auteursrecht of van het naburige recht of van die van het recht betreffende een tekening of model, waarvan is vastgesteld dat deze het voorwerp van piraterij is geweest, nemen de Lid-Staten de nodige maatregelen opdat de bevoegde autoriteiten:

- a) als algemene regel en overeenkomstig de nationale wetgeving ter zake, de goederen waarvan is vastgesteld dat zij zijn nagemaakt of door piraterij zijn verkregen, kunnen vernietigen of deze uit de handel kunnen nemen om te voorkomen dat de houder van het recht wordt geschaad, een en ander zonder enigerlei schadeloosstelling;
- b) ten opzichte van die goederen elke andere maatregel kunnen nemen die ertoe leidt dat de verantwoordelijken voor de in-, de uit- of de doorvoer daadwerkelijk het economische profijt van de verrichting ontnomen wordt.

De volgende maatregelen worden niet geacht die uitwerking te hebben:

- de wederuitvoer in ongewijzigde staat van nagemaakte of van door piraterij verkregen goederen,
- behalve in uitzonderlijke gevallen, de eenvoudige verwijdering van de merken waarvan de nagemaakte goederen ten onrechte zijn voorzien;
- de plaatsing van de goederen onder een andere douaneregeling.

Bovendien stelt elke Lid-Staat sancties vast ten einde toekomstige verrichtingen van dezelfde aard te ontmoedi-

gen. Deze sancties dienen afdoende, proportioneel en afschrikwekkend te zijn.

2. De nagemaakte respectievelijk de door piraterij verkregen goederen kunnen aan de Schatkist worden afgestaan. Lid 1, onder a), is in dat geval van toepassing.

3. Onverminderd de bepalingen inzake de bescherming van vertrouwelijke gegevens, deelt het betrokken douanekantoor of de bevoegde autoriteit de houder van het recht op diens verzoek naam en adres mede van, respectievelijk, de afzender, de importeur, de exporteur, de fabrikant en de geadresseerde van de goederen waarvan is vastgesteld dat zij zijn nagemaakt respectievelijk door piraterij zijn verkregen, alsmede de hoeveelheid van deze goederen.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 8

1. Door de inwilliging van een overeenkomstig artikel 3, lid 2, ingediend verzoek verkrijgt de houder van het recht slechts onder de in het recht van de betrokken Lid-Staat geboden voorwaarden recht op schadeloosstelling, indien de nagemaakte respectievelijk door piraterij verkregen goederen door de in artikel 5, lid 1, bedoelde vrijgave van de goederen of door het in de laatstgenoemde bepaling bedoelde uitblijven van een maatregel waardoor de doorvoer wordt onderbroken, aan de controle van een kantoor ontsnappen.

2. Douanekantoren of andere aangewezen autoriteiten zijn bij de uitoefening van hun bevoegdheden op het gebied van de bestrijding van nagemaakte respectievelijk door piraterij verkregen goederen slechts onder de in het recht van de betrokken Lid-Staat geboden voorwaarden aansprakelijk voor de schade die de importeur, de exporteur of enige andere rechthebbende op de voor het vrije verkeer of ten uitvoer aangegeven goederen of de onder een doorvoerregeling vervoerde goederen door hun optreden heeft geleden.

3. De eventuele wettelijke aansprakelijkheid van de houder van het recht wordt beheerst door het recht van de Lid-Staat waar de betrokken goederen voor het vrije verkeer of ten uitvoer zijn aangegeven, respectievelijk tijdens een doorvoerregeling in beslag zijn genomen.

Artikel 9

Niet onder de werkingssfeer van deze verordening begrepen zijn de goederen zonder handelskarakter in de persoonlijke bagage van reizigers voor zover deze binnen de grenzen blijven die voor de verlening van de vrijstelling van douanerechten gelden.

Artikel 10

De bepalingen ter uitvoeringen van deze verordening worden vastgesteld volgens de in artikel 11 omschreven procedure.

Artikel 11

1. De Commissie wordt bijgestaan door het comité dat krachtens artikel 247 van Verordening (EEG) nr. 2913/92 is ingesteld.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter al naar gelang van de urgentie van de materie kan vaststellen, advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in deze notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

3. Het comité kan elke aangelegenheid in verband met het verbod tot het in het vrije verkeer brengen of tot de uit- of de doorvoer van nagemaakte respectievelijk van door piraterij verkregen goederen onderzoeken dat door de voorzitter, hetzij op diens initiatief hetzij op verzoek van een Lid-Staat, wordt voorgelegd.

Artikel 12

De Lid-Staten delen de Commissie alle gegevens mede die in verband met de toepassing van deze verordening dienstig kunnen zijn.

De Commissie geeft deze inlichtingen aan de andere Lid-Staten door.

De wijze waarop deze inlichtingen worden uitgewisseld, wordt vastgesteld in het kader van de overeenkomstig artikel 11, leden 2 en 3, vast te stellen uitvoeringsbepalingen.

Artikel 13

De Commissie brengt, aan de hand van de in artikel 12 bedoelde gegevens, binnen een termijn van twee jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze verordening bij het Europees Parlement en bij de Raad over de werking van de ingestelde regeling verslag uit en stelt de eventueel daarvoor noodzakelijke wijzigingen en aanvullingen voor. Aan het einde van het eerste jaar wordt tot een eerste beoordeling overgegaan.

Artikel 14

Verordening (EEG) nr. 3842/86 wordt ingetrokken.

Artikel 15

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1994.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.